

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 31.749/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 29 mei 2001 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van artikel 6 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap", heeft op 23 oktober 2001 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Artikel 6, eerste lid, van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (hierna : het Fonds) bepaalt dat de tussenkomst van het Fonds kan worden geweigerd of verminderd indien de gehandicapte op basis van andere wettelijke of reglementaire bepalingen aanspraak heeft op bijstand tot sociale integratie tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap. Het tweede lid van artikel 6 legt aan de gehandicapte de verplichting op om zijn aanspraak op de in het eerste lid bedoelde uitkeringen te laten gelden.

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het voornoemde artikel 6 volledig te vervangen.

De ontworpen regeling komt neer op wat volgt :

- de gehandicapte krijgt geen tegemoetkoming van het Fonds als hij krachtens een andere wettelijke, decretale, ordonnantiële of reglementaire bepaling al een schadeloosstelling heeft gekregen voor de dekking van dezelfde schade en op grond van dezelfde handicap, tenzij wanneer die schadeloosstelling minder bedraagt dan de tegemoetkoming van het Fonds waarop hij aanspraak heeft; in dat laatste geval wordt de tegemoetkoming van het Fonds verminderd met de schadeloosstelling verleend door de derde (ontworpen artikel 6, § 1, eerste volzin, en § 2);
- de verplichting voor de gehandicapte om zijn aanspraak op schadeloosstelling te laten gelden ten aanzien van derden, blijft behouden (ontworpen paragraaf 1, tweede volzin);
- wanneer de gehandicapte aanspraak heeft op een schadeloosstelling door derden, maar die schadeloosstelling nog niet daadwerkelijk heeft gekregen, moet het Fonds tegemoetkomingen verlenen onder de voorwaarden te bepalen door de Vlaamse regering (ontworpen paragraaf 3);

.../...

- wanneer het Fonds, met toepassing van de ontworpen paragraaf 3, tegemoetkomingen heeft verleend, wordt het, ten belope van het bedrag van de verleende tegemoetkoming, wettelijk gesubrogeerd in de rechten welke de gehandicapte kan laten gelden ten aanzien van de derde-schuldenaar van de schadeloosstelling (ontworpen paragraaf 4);
- "het Fonds moet instemmen met de overeenkomst die is gesloten tussen de persoon met een handicap en degene die de schadeloosstelling is verschuldigd" (ontworpen paragraaf 5);
- aan de derde die schadeloosstelling verschuldigd is of aan zijn verzekeraar, wordt de verplichting opgelegd om het Fonds te verwittigen van zijn voornemen om de gehandicapte te vergoeden (ontworpen paragraaf 6);
- als degene die schadeloosstelling verschuldigd is nalaat het Fonds in te lichten overeenkomstig de ontworpen paragraaf 6, dan kan hij de betalingen verricht aan de gehandicapte niet tegenwerpen aan het Fonds; de aan de gehandicapte verrichte betaling blijft in dat geval definitief verworven (ontworpen paragraaf 7).

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Krachtens artikel 5, § 1, II, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de gemeenschappen, wat de bijstand aan personen betreft, bevoegd voor het beleid inzake minder-validen, met inbegrip van de beroepsopleiding, de omscholing en de herscholing van minder-validen, met uitzondering van o.m. de regelen betreffende en de financiering van de toelagen aan de minder-validen.

1. Op grond van die bijzondere-wetsbepaling is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd om de tegemoetkomingen te verlenen bedoeld in artikel 52 van het voornoemde decreet van 27 juni 1990. De bevoegdheid inzake "de regelen betreffende en de financiering van de toelagen aan de minder-validen", welke bij wege van uitzondering op de principiële

.../...

bevoegdheid van de gemeenschappen aan de federale overheid blijft voorbehouden, heeft uitsluitend betrekking op tegemoetkomingen die een inkomensvervangend karakter hebben, niet op de tegemoetkomingen voor specifieke kosten voor sociale integratie van gehandicapten als bedoeld in het voornoemde artikel 52.

De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om de toekenning van de bedoelde tegemoetkomingen te regelen, impliceert uiteraard de bevoegdheid om al dan niet de cumulatie toe te staan met andere vergoedingen. Ze omvat eveneens de bevoegdheid om te voorzien in de toekenning van voorlopige tegemoetkomingen in afwachting dat de betrokkene op basis van andere wettelijke regelingen wordt vergoed, enerzijds, en om, in voorkomend geval, te voorzien in de wettelijke subrogatie van het Fonds in de rechten van de gehandicapte jegens de derde-schuldenaar, anderzijds.

In al deze gevallen regelt de decreetgever immers uitsluitend de verhouding tussen de gerechtigde minder-valide en het Fonds, en komt hij slechts onrechtstreeks tussen in de verhouding tussen de gehandicapte en de derde-schuldenaar.

2. De zaken lijken evenwel anders te liggen in zoverre de ontworpen bepalingen, op grond van de rechtsverhouding die bestaat tussen de gerechtigde gehandicapte en de derde-schuldenaar, rechtstreeks verplichtingen beogen op te leggen aan die derde-schuldenaar.

De rechtsverhouding tussen de gehandicapte en de derde-schuldenaar is gebaseerd op gemeenrechtelijke burgerrechtelijke bepalingen (artikel 1382 Burgerlijk Wetboek), op wettelijke bepalingen inzake verzekeringsrecht of inzake arbeidsongevallen of op andere federale regelgevingen. Het komt de decreetgever niet toe in die rechtsverhouding in te grijpen door wijzigingen aan te brengen in de rechten en verplichtingen van de derde-schuldenaar.

De bepalingen van het ontworpen artikel 6, §§ 6 en 7, gaan derhalve de bevoegdheid van de decreetgever te buiten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

1. Voorgesteld wordt het ontworpen artikel 6, § 4, te regigeren als volgt :

"Het Fonds treedt, ten belope van het bedrag van de tegemoetkoming die het aan een persoon met een handicap heeft verleend, in diens rechten en rechtsvorderingen tegen de derden die de in § 3 bedoelde schadeloosstelling verschuldigd zijn."

2. Luidens het ontworpen artikel 6, § 5, "moet (het Fonds) instemmen met de overeenkomst die is gesloten tussen de persoon met een handicap en degene die de schadeloosstelling is verschuldigd".

Het is niet duidelijk wat met die bepaling bedoeld is ¹.

Zoals de ontworpen bepaling geredigeerd is, heeft ze betrekking op een overeenkomst (een dading) "die is gesloten".

Er valt niet in te zien waartoe de instemming van het Fonds met een dergelijke overeenkomst moet dienen.

Indien zou bedoeld zijn dat het Fonds het toekennen van tegemoetkomingen kan weigeren, indien het niet akkoord kan gaan met de overeenkomst die de gehandicapte heeft gesloten of indien de gehandicapte de ontwerpovereenkomst niet voor akkoord aan het Fonds heeft voorgelegd, dient zulks duidelijker te worden bepaald.

¹De memorie van toelichting bevat geen artikelsgewijze bespreking van het ontwerp.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, J. SMETS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER